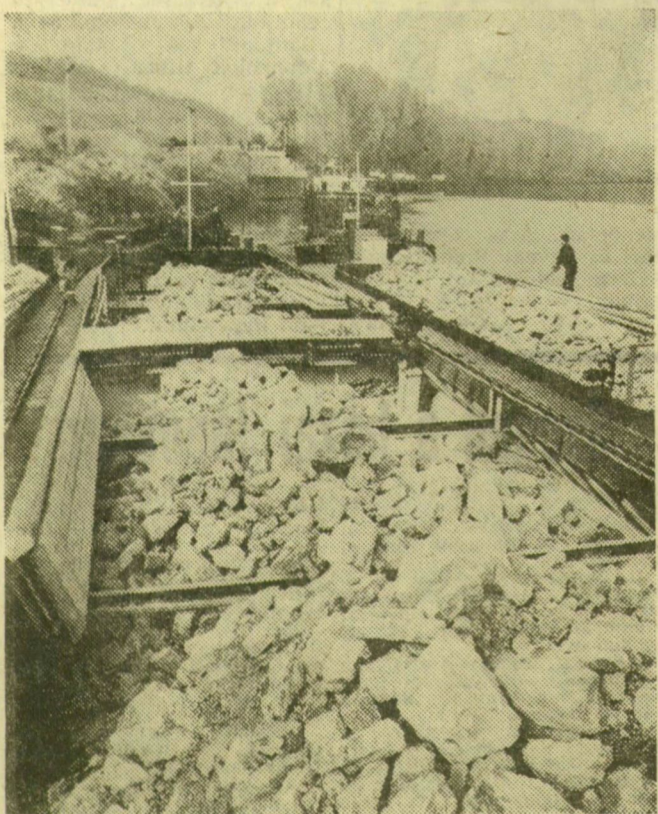

röviden

Tokaji kő a Tisza-partján

A tokaji kőbányából évente 80–100 ezer tonna követ termelnek ki, melyet a Tisza folyamszabályozási, partvédelmi munkálataihoz használnak fel. Kövekkel teli uszályok indulás előtt a tokaji kőbányánál. Az uszályokra borítják a partvédelmi munkálatokhoz szükséges követeket.

BEFEJEZTÉK A VETÉST

A csengelei Egyesült Termelőszövetkezet vezetősége tegnap, vasárnap délelőtt jelentette, hogy gazdaságukban befejezték az őszi vetést. Mindössze 380 hold kalászos szerepelt terveikben, ezzel szemben 650 holdon került földbe a mag. Búzában a homoki gazdaságban most vetettek először, száz holdon.

BÁB-FESTIVÁL

Tegnap, vasárnap tartották meg a Bartók Béla művelődési központban a gyermekbábosok harmadik országos fesztiváljának területi döntőjét. 13 bábcsoport, Bács, Békés, Szolnok, Hajdú-Bihar és Csongrád megye legjobb gyermekbábosai mutatták be versenyműsorukat az egész napos program keretében. A fesztiválon szereplő csoportok teljesítményét hatagú, szakemberekből álló zsűri értékelt, a legjobbak részt vesznek majd a televízióban rendezett döntőn.

ÚJ ÜZEMI CSARNOK

Vasárnap délelőtt, öt hónappal a határidő előtt átadták rendeltetésének a budapesti Forgácsoló Szerszámpari Vállalat Reitter Ferenc utcai új üzemi csarnokát. Egy év alatt készült el a négyszintes épület, amely nemcsak a termelést, bővítik, hanem szociális problémákat is megold. Az épületben 680 személyes mosdó-öltözőt létesítettek. Az ünnepélyes átadásra Kiváló dolgozó kiüntetést kapott az építkezést lebonyolító KGM építőipari vállalat több dolgozója.

MEGLOPTA

A TÉESZ LUCERNAJÁT

Rostás Miklós 50 éves, Baks, Máriatelep 111. szám alatti lakos, büntetett előéletű, a sövényházi Árpád-Verzer Téesz rétjéről 5 boglya lucernát felpakolt a saját kocsijára és elszállította lakására. A mezőn az elhullatott lucerna nyomán leplezte le a lopást, amely miatt a szegedi járásbíró Rostást nem jogerősen 2 hónap börtönrre ítélte.

Inkognitóban

Rozsdabarna leveleket hullat a Sugovica partja Baján. A parti fenyven horgászbokor ágaskodik: süllőre, csukára várnak a kis hallal szerelt horgok. Itt, az őszi verőfényes parton vadpörkölt illatát sodorja a szél. Éhesek vagyunk. A bogrács alján parázs, a levegőben játékosan füstcsíkok szaladnak.

Mit tehet az éhes ember, ha korog a gyomra? Indul a különleges alakú — bajai tájjellegű — bogrács köré, hogy lesse, mikor is kaphat kielégülést a gyomra. Mert tény, hogy ez összefüggésben van a jó közérzettel, „tágabb értelemben” a világnézettel is.

A szolgafákra akasztott bográcsnál kiszámíthatatlan korú, jóképű szakács, fehér köpenyben. Napszítta az arca, kicsit göndör a haja. Fehér konyharuha, piros kockás mintával a kezében. Időnként ezzel fogja a bogrács fülét, és rázza jobbra is és balra is, mivel hogy így lesz majd a vadból igazán fenéges pörkölt.

Szertartás ez, meg várakozás is. Az illat tébolyító, ami a bográcsból tódul, a nyál összeszalad az ember

szájában. A jóképű szakács — éhségingerünket látva — előhúzza a zsebéből egy kanalat, majd megtörli a konyharuhával, s minden bevezetés nélkül, egyszerűen csak azt mondja:

— Hát tessék, ízleljék meg!

— Kitűnő, osztályon felüli — mondjuk.

— Akkor jó — szól megint — majd mintha ott sem lennénk, minden idegszálával a bográcsra és a tartalmára összpontosít.

Közben beszélgetünk a határőr-ség kerületi parancsnokságának főtisztjeivel, vendéglátóinkkal, akikkel a határőrizetről beszélgettünk. A szakácsról is szó kerül, mert olyan talpraesett „beleváló” fiú.

Róla szükséztűn azt mondták:

— Hát, igazán érti a dolgot, jól főz. A bajai szakácsversenyeken zsürielnök is...

Nézzük a lassan lebukó napkorongot a Sugovica partján, meg örvendezünk, hogy az egyik horgász hallal csalizott horgán valami kapás mutatkozik. Aztán a szíves invitálásra asztalhoz ülünk, mert mindjárt hozzák a pörköltet.

Az asztalon tányérban az illatos vadpörkölt. Csend van. Mindenki az evés örömeinek adja át magát. Közben egy jó pohár vörös bort fölhajtván, a jóképű szakács, a sza-

kácsversenyek zsürijének elnöke tréfás komolysággal és nagyon diszkretnen a határőr kerület főtisztjéhez fordul:

— A feladatot végrehajtottam...

Ej, mi is van itt, a szakács körül? Mit is „takar” ez a katonás jelentkezés? Győzködő faggatás után kiderül, hogy a szakács „inkognitóban” van jelen. Főzési tudománya elismert, s az is igaz, hogy tényleg zsüri elnök az évenkénti szakácsversenyeken. A főzés azonban hobbi, más szóval nem a fő foglalkozása. Hivatása: a határőr kerület tiszthelyettes iskolájának a parancsnoka; neve Tóth Imre, és őrnagy.

A pörkölt elfogyott, a tányért mindenki kitörölte. Ezután kérdezzük az inkognitós szakácsot, hogy mire jó a „rangrejtés”? Megint iszik egy pohár vörösbort, majd nagyon komolyan válaszol:

— Nem szeretném, ha a főztem fogyasztók elfogultán, udvarias véleményét mondanának. Ezért vagyok a szakácsmesterségben — csak egy szakács. Ez nekem jó, s így becsületes.

A gyakorlati ízlés és próba alapján tehetjük hozzá: jó szakács — az inkognitós szakács.

Morvay Sándor

A DÓZSA-PÁLYAZAT

EREDMÉNYEI

Ötvenegy fiatal képzőművész vett részt összesen 76 alkotással a KISZ Csongrád megyei Bizottsága által idén megrendezett Dózsa György ifjúsági képzőművészeti pályázaton. A zsűri döntése alapján I. díjat nyert Horváth János tatabányai pályázó 3 alak s fából faragott szoborcsoportjéért. Hármán részesültek II. díjban. Kántor János esztergomi, Gémesi Katalin szegedi, és H. Szuroi Izabella miskolci képzőművészek. Ugyancsak hármán osztoztak a III. díjban is. A KISZ KB által felajánlott különdíjat a beküldött munkákból rendezendő, decemberben megnyíló szegedi kiállítás alkalmával ítélik oda.

KUTYA-DOLOG

„Összkomfortos” kutyakorsarat exportál több nyugati országba a Szegedi Háziipari Szövetkezet. Egész garnitúrákat készítenek; idén összesen ezer darabot. A „felső kutyatízezer” számára készült garnitúrák 6 kosárból állnak, így a kiskutyakorból kinövő négy lábúak gazdáik jóvoltából mindig újat kapnak a kinőtt kosár helyébe. Egyszóval: életkoruktól függetlenül mindig kutya jó dolguk van.

SZÜRET

A Közép-magyarországi Pincegazdaság Csongrád-Szolnok vidéki üzemének körzetében, amelyhez Békés megye is tartozik, befejeződött a szüret. A három megyében több mint harmincezer holdról szedték le a fürtöket. A vártnál 40 000 mázsával több kadarkát, kövidinkát, rizlinget és ezerjót szállítottak a gazdaságok az átvevő telepekre. Az idei termés 18 százalékkal meghaladta a tavalyit.

Szénmező a főváros alatt

A Városliget öreg platánjai között sétáló „öspstiek” legtöbbje ma már nem is sejti, hogy a szépen gondozott bogárhátú utacsikák alatt mi minden rejlik a mélyben. Pedig mintegy száz esztendővel ezelőtt szenzációsan izgalmas események tanúi voltak itt Pest-Buda derék polgárai. 1868–1878 között mélyítették le a Széchenyi-fürdő térszomszédságában azt a fúrás, amelynek eredményeként hetvenhárom és fél fokos bő vizű gyógyforrással gazdagodott a város.

Mielőtt azonban a fúrófej elérte volna a csaknem ezer méteres mélységben rejlő vízadó réteget, váratlan esemény hozta izgalomba a munkálatokat irányító szakembereket. A 916 és 917 méteres mélység között tömör szénréteget hatolt a fúró. A rendkívül mélyen húzódó, és meglehetősen vékony rétegvastagságú városligeti szén-

mezőnek gyakorlati, gazdasági jelentősége ugyan nem volt, tudományos értéke azonban felbecsülhetetlennek számított. A múlt század kiváló felkészültségű geológusai többek között e mélyfúrás rétegsorainak elemzésével rekonstruálni tudták a 45–50 millió év távlatában lezajlott harmadkori földtani eseményeket, képet alkothattak a hazai mélymedencék fejlődési viszonyairól. Számos vonatkozásban a Városliget alatt húzódó „embrionális” szénmező felfedezése is hozzájárult a későbbi évtizedekben meginduló, s eredményes szénkutatásokhoz. Többek között ennek köszönhető a pilisi, móri, pusztavámi bányák század eleji megnyitása, a tatabányai medencében az 1895-ben lezajlott nagyszabású kutatás, amely végül is az ország egyik legjelentősebb szénvagyonát tartja fel.

OLVASÓINKHOZ!

Lapunk legközelebbi száma az ünnepek után, november 9-én, csütörtökön reggel a szokásos időben jelenik meg ismét.

EGÉSZSÉGÜGYI ELŐADÁSOK

Dr. Buga László előadást tart a Postás Művelődési Otthonban 8-án, szerdán délután 6 órakor, melynek témája: az időjárás hatása az emberi szervezetre. 9-én, csütörtökön pedig a KIOSZ klubhelyiségében a kisparosokat veszélyeztető betegségekről hangzik el előadás.

ÖTMILLIÓ DOBOZ GYUFA TERVEN FELÜL

A Szegedi Gyufagyár dolgozói vasárnap sikeresen befejezték azt a „nagy műszakot” amelyet a gyufahiány csökkentésére szerveztek. Tíz napon át az üzem több száz dolgozója vállalt többletmunkát — naponta átlag másfél műszakot —, hogy enyhítse a gyártmányukból átmenetileg támadt ellátási zavarokon. A vasárnap zárult „műszak” eredményeként mintegy 5 millió doboz gyufát gyártottak eredeti tervükön felül.

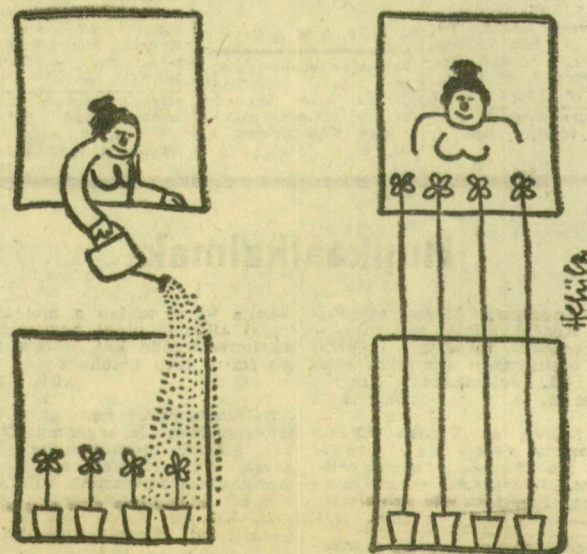
AZ ELLÁTÁS ÉRDEKÉBEN

A megye lakosságának ellátása érdekében felelősségteljes lépéseket tettek a megye termelőszövetkezetei és állami gazdaságai. Nemrégiben elkészült 5 szakosított sertéstelep, 9 pedig már részlegesen üzemel. A legutóbbi felmérések szerint az üzemelő telepeken összesen 7120 olyan tenyészkoca, illetve kocasüldő van. A megye húselvétési kapacitásának jövőjét a tervek úgy határozzák meg, hogy 1971–1975 között 70 ezerrel nő.

A STRADIVARI ÉTRENDJE

Akárcsak egy kisgyermeknek az 1723-ban készült Hartmann-Stradivarinak is rendszeresen elkészíti speciális étrendjét Charles Treger, amerikai hegedűművész. A menü: néhány csépp folyadék, ha az értékes hangszer túlságosan hosszú ideig áll száraz helyiségben, vagy nyers rizs, ha túlságosan nagy a levegő páratartalma. Éjszakára a Hartmann-Stradivarit (névét korábbi tulajdonosáról, Arthur Hartmann magyar származású hegedűművészről kapta) gondosan betakarja, és lehetőleg mindig ugyanolyan hőmérsékletű helyiségben tárolja. A 249 éves hegedű Charles Treger New York-i hegedűgyűjteményének legbecsebb darabja. Ez a Stradivari a neves hegedűkészítő „arany korának” egyik legelső példánya. Természetes, hogy Charles Treger ezen a hangszeren játszik a legszívesebben.

Szöveg nélkül

A bürokrata

Húszesztendős szövetkezetek

A Szegedi Órás, Ékszerész és Könnyűfém Szövetkezet tegnap, vasárnap délután a Hungária Szálló rózsaszín-terében díszközgyűlést tartott. Ez alkalommal ünnepelték a szövetkezet fennállásának 20. évfordulóját. Kroll Károly, a szövetkezet elnöke méltatta a Nagy Októberi Szocialista Forradalom jelentőségét, majd beszámolt a megalakulásról, a két évtizedes fejlődésről.

Akkor kizárólag óra- és ékszerjavítással foglalkozott a szövetkezet, s mindössze 11 tagból állt. Az első évben 110 ezer forintot termelési értéket könyvelhettek el, idén már — 106 dolgozóval — 16 millió értékre számíthatnak. Tavaly a negyedik negyedévben kezdtek hozzá az aranyékszer-termeléshez, s ez a múlt évhez viszonyítva 6 millió emelkedést jelent.

Jubileumi aranygyűrűk, törzsgárdajelvények és jutal-

mak kiosztása tette teljessé a szövetkezetiek ünnepségét. Ugyancsak 20 éves fennállását ünnepelte tegnap a Cserépkályha Készítő és Javító Ksz — a megye legkisebb ipari szövetkezete. A mindössze 20 dolgozót számláló kollektíva a Gutenberg utcai telephelyen emlékezett meg a két évtized munkájáról. S a jelen gondjairól is szó esett Csikós József elnöki beszámolójában. Néhány éve még 3 millió forint, idén már csak 2 millió lesz a termelés értéke. Mostanában már mindössze 70–80 cserépkályhát készítenek évente. S noha a javító-szolgáltató munka csaknem kétszeresére nőtt, mégis gondoskodni kell valami új profilról is, ami — a gázkonvektorok árnyékában is — biztosítja a jó megélhetést ennek a kis közösségnek. Valószínűleg falburkolócsempét is fognak gyártani a következőkben a szövetkezetiek.

DÉLMAGYARORSZÁG

A Magyar Szocialista Munkáspárt Szeged városi Bizottságának napilapja. — Megjelenik négy kivételével mindennap, hétköznap 8, vasárnap 12 oldalon. — Főszerkesztő: F. Nagy István. — Szerkesztőség és kiadóhivatal: Szeged, Magyar Tanácsköztársaság útja 10. Telefon: 13-535, 13-003. — Felelős kiadó: Kovács László. — A lapot nyomja: Szegedi Nyomda, Szeged, Bajcsy-Zsilinszky utca 28. sz. — Index: 29 053. — Előfizetési díj egy hónapra 20 forint.